

Sygn. akt III CSK 102/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku R. K.
przy uczestnictwie B. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt II Ca 368/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego
związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżone skargą kasacyjną postanowienie wydane zostało w dniu 18 września 2014 r., a zatem wniesiona od niego skarga spełniać powinna wszelkie wymogi formalne, wynikające z treści obowiązujących przepisów art. 398⁴ §§ 1-3 k.p.c.

W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w trzech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy istotne (kreatywne) tego tylko szczególnego środka odwoławczego, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów. Natomiast w § 2 art. 398⁴ k.p.c. wskazano na pozostałe wymagania skargi kasacyjnej, które stawiane są każdemu pismu procesowemu (art. 126 k.p.c. - 128 k.p.c. z rygiorem przewidzianym w art. 130 k.p.c.).

Obowiązek przedstawienia przez skarżącego m.in. wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia, a wynikający z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wiąże się z instytucją tzw. „przedsądu”, polegającego m.in. na możliwości Sądu Najwyższego odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.). Ten możliwy sposób zakończenia postępowania kasacyjnego, a kolidujący niewątpliwie z intencją strony wnoszącej skargę kasacyjną, spowodował zrównanie rangą dotychczasowego obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) z obowiązkiem odrębnego przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie tej skargi. Odrębne wyartykułowanie przez ustawodawcę obu kategorii obowiązków dowodzi tego, że nie są one tożsame. W konsekwencji za spełnienie wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie można uznać z jedynie powielania przez skarżącego tożsamyh zarzutów sformułowanych w ramach podstaw kasacyjnych z pominięciem wyraźnego, odrębnego zaprezentowania okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156; postanowienie SN z dnia 5 czerwca 2001 r., V CZ 45/01, OSNC 2001, nr 10, poz. 157).

Uwzględniając więc odrębność obu przedmiotów regulacji w art. 398⁴ § 1 pkt. 2 i § 2 k.p.c. stwierdzić należy, że choć argumentacja skarżącego może się niekiedy w obu tych kwestiach nawet częściowo pokrywać, to jednak orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn kwalifikowanych przez ustawodawcę, a określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., gdyż tylko one mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku.

Spełnienie obowiązku określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga przedstawienia w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez wyraźne odniesienie się do przesłanek wynikających z art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz uzasadnienie twierdzenia, że przesłanki te w sprawie zachodzą. Przedstawienie i uzasadnienie tych okoliczności, stanowiąc istotny wymóg skargi kasacyjnej, jest także uprawnieniem strony w tym znaczeniu, że stwarza jej możliwość zaprezentowania argumentacji, która dopiero będzie rozważana przez Sąd Najwyższy przy dokonywaniu wstępnego badania skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Pozostaje to w ścisłym związku z aktualnie obowiązującym modelem, w którym przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skoro więc skarga kasacyjna wnioskodawcy pozbawiona jest przekonywającego przedstawienia przesłanek uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, to Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.